18/04/2022

Λιτανεία στον Καθεδρικό Ναό Απ. Βαρνάβα στη Λευκωσία

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Με μεγαλοπρέπεια εορτάστηκε στον Καθεδρικό Ναό του Αποστόλου Βαρνάβα στη Λευκωσία, η Κυριακή των Βαΐων ή της Ελιάς, όπως είναι γνωστή στη λαϊκή παράδοση της Κύπρου.

Της θείας Λειτουργίας προέστη ο Επίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος, τον οποίον πλαισίωσαν ο Αρχιμανδρίτης π. Τριφύλλιος Ονησιφόρου, οι Πρωτοπρεσβύτεροι π. Κυπριανός Κουντούρης και π. Δημήτριος Δημοσθένους, καθώς και ο Διάκονος π. Ανδρέας Ματέι.

Τη διακονία του θείου κηρύγματος κατά την ώρα του κοινωνικού ανέλαβε ο Αρχιμανδρίτης π. Τριφύλλιος Ονησιφόρου.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας, τελέστηκαν εορτές των εκτοπισμένων των κατεχόμενων ενοριών Αποστόλου Ανδρέου Νεαπόλεως, Αποστόλου Λουκά της εντός των τειχών Λευκωσίας και Αγίου Δημητριανού Ομορφίτας.

Ακολούθως, έγινε λιτανεία πέριξ του ναού, με εξαπτέρυγα και λαμπάδες, το ιερό

Ευαγγέλιο, την εικόνα της Βαϊοφόρου, ενώ στη δυτική είσοδο του ναού και βλέποντας προς δυσμάς, ο Θεοφιλέστατος ανέγνωσε το Ευαγγέλιο του Όρθρου της ημέρας και ακολούθως την ευχή των βαΐων.

Ακολούθως, ο Θεοφιλέστατος μετέφερε σε όλους την πατρική αγάπη και τις ευχές του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου. Επίσης, ευχήθηκε να διανύσουμε με κατάνυξη αυτές τις μέρες της Μεγάλης Εβδομάδας και να αξιωθούμε να φτάσουμε στη λαμπροφόρο εορτή της Ανάστασης.

Στη θεία Λειτουργία παρέστησαν, μεταξύ των άλλων, ο Αρχηγός ΓΕΕΦ κ. Δημόκριτος Ζερβάκης και ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Άμυνας κ. Ανδρέας Λουκά.

«Ωσαννά! Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς του Ισραήλ!». Κήρυγμα Κυριακής Βαίων Αρχιμ. Τριφυλλίου Ονησιφόρου

«Ωσαννά! Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς του Ισραήλ!»

Ως βασιλέα του Ισραήλ, αγαπητοί μου αδελφοί, υποδέχονται τα πλήθη τον Κύριο, κατά την είσοδό Του στα Ιεροσόλυμα.

Αλλά ο Χριστός δεν είναι απλώς ο Θεός του Ισραήλ. Είναι ο βασιλεύς του κόσμου, ο βασιλεύς του ανθρώπου, ο βασιλεύς της ιστορίας. Είναι ο βασιλεύς και Κύριος. Και αυτό το διακηρύττουν οι πιστοί όλων των εποχών. Το επαναλαμβάνουμε κι εμείς σήμερα, μέσα σε ένα κόσμο που σφραγίζεται από τη φθορά και τον θάνατο.

Μέσα σ’ ένα κόσμο που τον χαρακτηρίζει η ακαταστασία και η σύγχυση. Μέσα σ’ ένα κόσμο, που προσπαθούν οι άνθρωποι να επιβληθούν, να επιβιώσουν, έστω και σε βάρος των άλλων. Μέσα σ’ ένα κόσμο, που μάταια πολλοί αναζητούν κάποιο νόημα.

Γι’ αυτό διερωτώνται πολλοί σήμερα· αν ο Χριστός είναι ο βασιλεύς και Κύριος, αν κυριαρχεί στον κόσμο, πως ανέχεται όλα όσα γίνονται; Άνθρωποι γίνονται θύματα ατυχημάτων, ελπίδες καταστρέφονται, οικογένειες διαλύονται, μανιακοί προκαλούν εγκλήματα που κόβουν την ανάσα του κόσμου, η βία προσβάλλει αθώα και ανυπεράσπιστα θύματα. Δωροδοκίες, αδικίες, καταπάτηση της αλήθειας, απάτη, έγκλημα, πόλεμοι, αιματοχυσίες.

Ποιος θα αμφισβητούσε τον παραλογισμό, που κυριαρχεί στον κόσμο; Κι έπειτα απ’ όλα αυτά, λέμε ότι ο Χριστός είναι ο Κύριος του κόσμου; Ότι όλα όσα συμβαίνουν έχουν την υπογραφή, την έγκριση ενός Θεού που μας αγαπά;

Ο Θεός, αγαπητοί μου, δεν είναι ο αίτιος του κακού. Αίτιοι του κακού είμαστε εμείς οι άνθρωποι, που κάνουμε κακή χρήση της ελευθερίας που μας χάρισε ο Θεός. «Την ζωήν και τον θάνατον δέδωκα προ προσώπου σου, την ευλογίαν και την κατάραν. Έκλεξε συ την ζωήν, ίνα ζήσης» (Δευτερον. 30, 19), λέγει ο Θεός στον καθένα μας. Μπροστά σου, είναι η ζωή και ο θάνατος. Η ευλογία και η κατάρα. Διάλεξε την ζωή, αν θέλεις να ζήσεις.

Η ανυπακοή μας στο θέλημα του Θεού, όμως, έγινε η αιτία του κακού και όλων των κακών του κόσμου. Και ο Θεός, ανέχεται το κακό, διότι σέβεται το πλάσμά Του, τον άνθρωπο, και δεν καταργεί την ελευθερία μας. Κι έτσι, όσο η ανυπακοή μας συνεχίζεται, το κακό δημιουργεί όλη αυτή τη σύγχυση στον κόσμο, και χρειάζεται θάρρος, για να ομολογούμε ότι παρά ταύτα, ο Θεός είναι ο Κύριος του κόσμου.

Όταν, ακόμη, ο Θεός, μας απομακρύνει από τα δικά μας όνειρα, και μας φέρνει στον δικό Του δρόμο, όταν μας κάνει πιο ελεύθερους, πιο ανοικτούς στους άλλους, και πιο απελευθερωμένους από τον εαυτό μας, όταν μας ζητά να εγκαταλείπουμε τα σχέδια και τις ελπίδες μας, και να δεχόμαστε τα δικά Του, όταν καλούμαστε να λέμε το «ουχ ως εγώ θέλω, αλλ’ ως Συ Κύριε» (Ματθ. 26, 39), τότε χρειάζεται εμπιστοσύνη και θάρρος για να δεχόμαστε ότι αυτός είναι ο Κύριος του κόσμου και ο δικός μας.

Αυτό δεν είναι εύκολο. Αυτό σημαίνει ότι πολύ συχνά, καλούμαστε αντίθετα από τη δική μας θέληση να ακολουθούμε το θέλημα του Θεού. Και ο καθένας που υπακούει στον Θεό, είναι αποφασισμένος να συμμετάσχει στο μυστήριο της δυνάμεως του

Θεού.

Κάθε πιστός άνθρωπος, φαίνεται τόσο παρεξηγημένος, όπως ήταν ο ίδιος ο Χριστός. Κάθε πιστός, μπορεί να παραμεριστεί, να γίνει αντικείμενο εμπαιγμού, ειρωνείας η εχθρότητος, όπως έγινε Αυτός, στον Οποίο πιστεύει. Μπορεί οι άνθρωποι, να τον ταπεινώνουν. Εκείνος, όμως, ακτινοβολεί μεγαλείο! Διότι, ο κάθε πραγματικά πιστός, είναι τόσο παράδοξος, όσο είναι ο Θεός για την ανθρώπινη λογική.

Αλλ' εδώ ακριβώς βρίσκεται η αποστολή μας. Να εμπιστευόμαστε τον εαυτό μας στη δύναμη του Θεού, και τότε θα διαπιστώνουμε τι μπορεί να κάνει ο Θεός, με μας και από μας. Γι' αυτό τονίζει ο ιερός Χρυσόστομος· «Ουκούν, καν μυριάκις ασθενής ης, δίκαιος αν είης θαρρείν τοιούτον έχων τον βασιλεύοντα, πάντα ευκόλως και διά σου κατορθούν δυνάμενον». Έστω κι αν είσαι χίλιες φορές αδύναμος, έχεις το δικαίωμα να έχεις θάρρος, όταν έχεις ένα τέτοιο βασιλιά, που τα πάντα μπορεί να κάνει και με σένα.

Κι εκείνοι που ακολούθησαν τον Χριστό πρώτοι, ήταν απλοί ψαράδες, τελώνες και πόρνες. Δεν χρειάζεται να είναι κανείς μεγάλος κατά κόσμον για να αλλάξει τον κόσμο, όπου ζούν και αγωνίζονται άνθρωποι παρά πάσαν ελπίδα, με την ειλικρίνεια και γνησιότητα της πίστεως. Εκεί, δημιουργούνται πραγματικά αντισώματα, ζυμώσεις, ενέργειες, εξελίξεις, που αλλάζουν τον κόσμο.

Το έδαφος, πάνω στο οποίο πατάμε, αδελφοί μου, είναι αυτό του απαίσιου και αγαπημένου, του απέλπιδα και ελπιδοφόρου κόσμου μας, με όλες τις αντιφάσεις του. Εμείς οι ίδιοι, με όλες τις αντιφάσεις μας, είμαστε το πεδίον όπου ενεργεί ο Θεός και αποδεικνύεται η κυριαρχία Του. Και επιβεβαιώνεται ότι ο Χριστός, και σήμερα είναι ο βασιλεύς του κόσμου.

Ας Τον υποδεχόμαστε, λοιπόν, πάντα, στον κόσμο μας, στην ζωή μας, στις καρδιές μας, ψάλλοντας κι εμείς «Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς του Ισραήλ. Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν. «Επέφανεν», όπως διακηρύττει ο άγιος Επιφάνιος, «η των πεπτωκώτων ανάστασις, η των αιχμαλώτων ανάρρυσις, η απελευθέρωση δηλαδή, των τυφλών η ανάβλεψις, επέφανεν, φανερώθηκε, η των κοπιώντων ανάπαυσις, η των απεγνωσμένων, των απελπισμένων, λύτρωσις, η των νοσούντων ίασις. Επέφανεν η των χειμαζομένων γαλήνη». Η γαλήνη αυτών που πλέουν μέσα στις θύελλες της ζωής. Αυτού του βασιλέως ας είμαστε πιστοί και ειλικρινείς υπήκοοι!